

ADVENTNI KOLEDAR 2010

OTROCI ZA OTROKE

ADVENTNI ČAS ...

Ko se bližamo Jezusu,
se bližamo ljudem.
Ko se bližamo ljudem,
se bližamo Jezusu.

To, kar imamo,
radi drugim damo.
Česar se mi veselimo,
radi z drugimi delimo.

Dragi otroci, spoštovani starši!

Tudi letos se bomo vzpenjali po stopnicah adventnega časa, da bi veseli dospeli do vrha – do praznika rojstva njega, ki je Emanuel – Bog z nami. Vsak dan bo en korak na tej naši poti.

Da se bomo lažje vzpenjali in se dobro pripravili, se bomo vsak dan ob prižgani svečki pogovarjali z Bogom v molitvi, prebrali zgodbo in se ob njej kaj naučili. S svojimi darovi bomo pomagali lačnim otrokom po svetu, da bi tako sebi in njim pripravili lepo praznovanje.

IZ KOLEDARJA IZVLECITE SREDNJA DVA LISTA IN SI PO NAVODILIH SESTAVITE OVOJNICO, V KATERO LAHKO DAJETE (ZBIRATE) SVOJE DAROVE.

Kuverta boste za uboge otroke oddali v cerkvi ali pri verouku po končanem adventu. Bodite velikodušni ...

MADAGASKAR

**Hvala vam za sodelovanje – hvala za vaše darove!
Pa srečno pot po stopnicah k Jezusu.**

**SKUPAJ Z OTROCI VSEGA SVETA –
PRIPRAVLJAJMO POT ZA JEZUSA**

28. november 2010

NEDELJA

1. ADVENTNA

»Bodite torej budni ...«
/Mt 24,37-44/

Prvo lučko
danes prižgimo,
v božjo bližino
spet pohitimo,
bodimo zvezde
v temi sveta,
po nas naj zasije
svetloba z neba.

SREČA JE V MOJI OMARI

Človek, star preko devetdeset let, ponosne drže, dobro oblečen in lepo obrit, ki vstane vsako jutro ob šestih, se uredi in počeše, se danes seli v dom ostarelih. Po potrpežljivem nekaj urnem čakanju se prijazno nasmehne, ko mu sporočijo, da je njegova soba pripravljena. Ko se s svojim vozičkom počasi premika proti dvigalu mu opisujem malo sobo s poslikano zaveso.

»To je čudovito«, pove z leskom v očeh, ki žarijo kot oči mladega veselega dečka.

»Gospod Winst, pa vendar sploh še niste videli sobe.«

»Saj to ni pomembno«, reče in nadaljuje:

»SREČA je nekaj, kar si izbiraš vnaprej. Če je moja soba lepa, ni odvisno od dekoracije v njej. Odvisno je od tega, kako jaz vidim stvari v njej. In jaz sem se v svoji glavi že odločil, da je moja soba lepa. To je odločitev, ki jo sprejemem vsak dan, ko se zbudim. Jaz sem tisti, ki izbiram, ali bom zjutraj ostal v postelji in razmišljal, kje me kaj boli, ali pa se Bogu zahvalil da mi nekateri deli telesa še služijo. Vsak dan je poklon zase in dokler bom odpiral oči, bom z veseljem upiral svoj pogled v novi dan in se spominjal srečnih trenutkov iz mojega življenja.

Življenje je kot velika omara, kamor spravljaš svoja doživetja ... in tam najdeš stvari, ki ti jih je podaril Bog ...

Od tam jemlješ vsak dan tisto, kar lahko olepša ali pa zagreni tvoje življenje ...«

NALOGA:

ADVENTNI VENČEK iz papirja

*Kakšen dan si bom danes napravil ...
kako si bom okrasil advent ...*

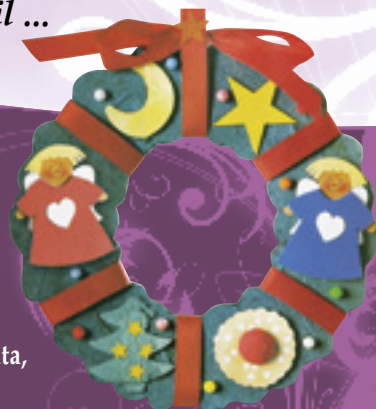
POTREBUJEMO:

- debelejši karton,
- trši barvni papir
- okrasni trak

Iz debelejšega kartona izrežemo »obroč«.

Iz barvastega papirja izrežemo oblike (okraske), s katerimi potem prelepimo »obroč«.

Ta adventni venček lahko obesimo zunaj na vrata, okrasimo okno, omaro ali primerno steno.

29. november 2010

PONEDELJEK

1. ADVENTNI TEDEN

»Gospod,
nisem vreden,
da prideš k meni ...«
/Mt 8,5-11/

Ne premišluj
o tem,
česar nimaš.
Premišluj,
kaj lahko
narediš s tem,
kar imaš.

PONOVNO ROJSTVO

Orel ima najdaljšo življenjsko dobo med pticami. Lahko živi tudi do 70 let. Vendar, če hoče doživeti to starost, mora orel sprejeti težko odločitev.

KO DOČAKA ŠTIRIDESETO ...

Njegovi dolgi in elastični kremplji ne morejo več loviti plena, ki mu služi za hrano. Njegov dolg in oster kljun postane zavit. Njegova stara in težka krila, se zaradi votrdelih peres, zapenjajo za prsi, kar mu onemogoča letenje. Takrat orlu preostanejo samo dve možnosti: umreti ali iti skozi težak proces sprememb, ki traja 150 dni.

Ta proces od orla zahteva, da odleti na vrh planine in se usede na skalo. Tu orel tolče s svojim kljunom po kamnu, vse dokler mu kljun ne odpade. Ko mu kljun odpade, orel čaka da mu zraste nov kljun, potem pa z njim izkljuje stare kremplje. Ko mu zrastejo novi kremplji, orel prične kljuvati in čistiti svoje staro perje. In tako po petih mesecih orel opravi polet ponovnega rojstva in živi še 30 LET.

*Edino osvobojeni bremen preteklosti,
lahko izkoristimo sedanjost.*

NALOGA: ADVENTNI VENEC

POTREBUJEMO:

- smrekove vejice
- debelejšo žico ali štiri žebelje
- svežo palico, ki jo dobimo v gozdu
- štiri sveče
- tanko žico v rolici

Iz palice naredimo krog in ga zvežemo. Na ta krog na štirih mestih pritrdimo močnejšo žico ali žebelje za sveče. Potem na krog polagamo vejice, ki jih sproti pritrjujemo s tanko žico z rollice.

Dodamo sveče, lahko tudi kakšno pentljo. Venček lahko položimo na večji krožnik ali obesimo na trakove.

30. november 2010

TOREK

1. ADVENTNI TEDEN

»Srečne vaše oči,
ker vidijo,
kar vi vidite ...«

/Lk 10,21-24/

Navade so
na začetku
pajčevine,
na koncu
pa vrvi.
/Anglija/

ŽLICA SREČE

Neki človek je imel priložnost, da se pogovori z Bogom. Vprašal ga je: »Gospod, zelo rad bi videl, kakšna so nebesa in kakšen je pekel.«

Bog je človeka popeljal do dveh vrat. Odprl je prva vrata in mu dovolil, da je pogledal noter. Na sredini sobe je stala velika okrogla miza. Na sredini mize je stala velika posoda, polnaokusne in dišeče hrane. Človeku so se začele cediti sline. Osebe, ki so sedele okoli mize, pa so bile vse po vrsti suhe in podhranjene ter so bile videti bolne. Vsi so v rokah imeli žlice z zelo dolgimi ročaji, ki so bili privezani na njihove roke. Ker so bili ročaji žlic daljši od njihovih rok, so hrano sicer lahko zajemali iz posode, vendar si hrane

niso mogli dajati v usta, saj so bili ročaji daljši od njihovih rok. Človek se je kar stresel ob pogledu na njihovo trpljenje. Bog pa mu je rekel: »Pravkar si videl pekel.«

Nato sta se napotila proti drugim vratom. Bog je odprl vrata in prizor, ki sta ga zagledala, je bil enak tistemu v prvi sobi. Tudi tukaj je bila na sredini sobe velika okrogla miza, na njej pa posoda polnaokusne in dišeče hrane. Tudi osebe, ki so sedele za mizo, so imele na roke privezane enake dolge žlice, kot oni v prvi sobi, vendar so bili ljudje v tej sobi očitno siti in zadovoljni. Med sabo so se veselo pogovarjali in se smejali. Človek je dejal Bogu: »Tega pa ne razumem.« Bog mu je odgovoril, da je to čisto enostavno in da je vse odvisno samo od ene veščine. »Ti ljudje tukaj so se naučili hraniti drug drugega, oni v prvi sobi pa so takšni, kot so bili na zemlji: ne mislijo na nič drugega, kot samo vsak na sebe.«

NALOGA:
VENČEK namizni

Radi s svojo »žlico« hranimo druge ...

Adventni venček na mizi nas bo spominjal na pričakovanje božiča. Zelenje pomeni, da kljub zimi življenje ne ugaša; okraski pomenijo lepoto življenja, ki nam ga podarja Jezus; sveča pa pomeni svetlobo, ki jo prinaša Jezus v temo našega življenja.

Če ne bomo imeli adventnega venca s štirimi svečami, si pripravimo vsaj takšen venček, kot je na sliki. Ob njem se zberimo vsak večer, prižgimo svečko in ob adventnem koledarju kličimo Jezusa ...

1. december 2010

SREDA

1. ADVENTNI TEDEN

»Množica se mi smili
... lačnih ne morem
odpustiti ...«
/Mt 15,29-37/

Ideje so
nekoristne,
če jih ne
uresničiš.

HIŠA

Starejši gradbenik je bil pripravljen na upokojitev. Svojemu delodajalcu je povedal, da želi zapustiti gradbeni posel in živeti mirnejše življenje s svojo ženo in družino. Pogrešal bo svoje prijatelje, sodelavce in dobro plačo, ampak resnično je potreboval upokojitev. Bodo že zmogli brez njega.

Delodajalcu je bilo žal, ko je spoznal, da njegovo podjetje zapušča zanesljiv in dober delavec. Preden pa sta se dokončno poslovila, ga je prosil, da zgradi le še eno hišo, zgolj kot osebno uslugo. Gradbenik je privolil, a s srcem prav zares ni bil več pri stvari. Zbral je ekipo, nakupil ustrezno orodje in surovine. To pa zares ni srečen konec moje kariere, si je mislil. Na hitro je zaključil delo in stopil do delodajalca in mu izročil ključ

»To je tvoja hiša - moje darilo tebi.

Kakšen šok! Kakšna nerodna situacija! Če bi le vedel, da gradi sebi lastno hišo, bi jo zgradil čisto drugače. Sedaj pa bo moral živeti v hiši, ki je sploh ni naredil tako dobro in s srcem.

BENIN

Z vsakim delom gradim svojo hišo ... in dom tudi drugim ...

NALOGA:
ADVENTNE SVEČKE

POTREBUJEMO:

- trši papir različnih barv
- lepilo
- škarje

Na bel papir si najprej narišemo oblike: krog za sij, plamen, obliko sveče, obliko voska, ki kaplja, venček za okras. Vse to izrežemo, da bomo lahko polagali na barvni papir in bomo tako s pomočjo teh modelov dobili enake oblike. Ko smo izrezali, zlepimo tako, kot vidimo na sliki. Svečke lahko potem pritrdimo – vsak adventni teden eno več – na okno, ali na kako drugo primerno mesto.

2. december 2010

ČETRTEK

1. ADVENTNI TEDEN

»Pameten človek postavi hišo na skalo ...«
/Mt 7,21-27/

Kdor sveto
vero izgubi,
luč mu ugasne
sredi temne
noči.
/Slomšek/

POGLED V ZVEZDE

V adventnem času žarijo na nebu zvezde še posebej lepo. Človek mora iti samo dovolj daleč od umetnih luči in okrašenih ulic, ki vsiljivo razsvetljujejo okolje in jemljejo sij zvezdam. V nekem starem filmu so prikazovali vrhovodca, ki je imel vrv napeto preko mestnega trga. Ob močnem siju luči se je hotel umetnik sprehoditi po vrvi, ko je zagledal malega dečka, ki se je povzpел k njemu na oder.

Vrvohodec je vprašal dečka: »Kaj bi vendar ti rad tukaj zgoraj?«

»Rad bi šel s teboj po vrvi«, je odgovoril fantič.

»Ali te ni nič strah?«, je začuden vprašal vrhovodec.

»Ne. Če bom pri tebi (s teboj), me ne bo strah!«, je odvrnil mali junak.

Mož si je naložil dečka na rame in se podal korak za korakom z njim po vrvi. Ko je vrhovodec opazil, da deček z grozo v očeh strmi v globino, in tempo pod njima in da sluti nevarnost, mu je mirno dejal:

»Poglej navzgor, kako lepo svetijo zvezde!«

In dokler je deček gledal navzgor in občudoval zvezde, ni mislil na temno nevarnost in globino. Mirno se je pustil prenesti po vrvi na drugo stran.

Glejmo v nebo ... da nas ne bo strah zemeljske teme ...

NALOGA:
KULISA

To je le ideja, kako lahko kotiček, kjer bodo jaslice, dopolnujete z raznimi dodatki v ozadju.

Lahko izdelate tudi svojo hišo, ali sosedove ... pa domačo cerkev in še kaj .. idej vam gotovo ne manjka ... Tako bo Jezus rojen tudi sredi vašega naselja.

3. december 2010

PETEK

1. ADVENTNI TEDEN

»Davidov sin, usmili
se nas ...«
/Mt 9,27-31/

Ljudje
velikokrat bolj
cenimo
prah, ki je
posut z zlatom,
kot pa zlato,
ki je posuto s
prahom.
/Shakespeare/

DVOM UNIČUJE

Če bi bil hudobni duh, bi za božič sejal dvom:

Bog naj bi postal človek?

In kot slaboten otrok naj bi ležal na senu v jasliah med živalmi?

Dajte no ... pomislite vendar ... saj to ni mogoče ... to je vendar neumnost ... pravzaprav norost!

- S takimi mislimi bi neprestano zaposloval in motil ljudi. Delal bi nadure ... saj vendar vsi mislijo samo na denar ... kot jaz samo na uboge duše. In predvsem: sploh jih ne bi pustil pri miru ...
- Vabil bi jih na izletniške ture in jih gnal kot motor; s tem bi jih oropal notranjega miru in obnašali bi se kot divje mravlje, ko jim razdereš mravljišče ...
- Adventno pričakovanje in božični mir bi jim uničil z mnogo hrupnega blišča po trgovinah in neprestanimi divjimi pouličnimi prireditvami.
- Nežne božične pesmi bi jim priskutil, ker bi jih kar se da močno in oglušljivo glasno predvajal z vseh zvočnikov. To bi jim dvigalo veselje do pretiranega nakupovanja ...
- Pripravil bi jih do tega, da bi se igrali samega ljubega Boga, ki bi povsod delil kičaste darove ...

Vse to bi storil zato, da ljudem ne bi prišlo niti na misel, da jih dejansko ob božiču Bog želi obdarovati s tišino, mirom in ljubeznijo ...

Gospod nam prinaša mir in pogum ...

ZAMBIJA

NALOGA:

SADNI NAPITEK ZA ZIMSKE DNI

- 1 banana
- 1 pomaranča
- 3 žlice kokosove moke
- 1 dl mleka
- sladkor po želji

Banano in pomarančo olupimo. Dodamo kokosovo moko, mleko in sladkor (ni nujno). Vse skupaj zmešamo z mešalnikom in po želji okrasimo s stepeno sladko smetano.

4. december 2010

SOBOTA

1. ADVENTNI TEDEN

»Oznanjajte: Približalo se je božje kraljestvo ...« /Mt 9,35-sl/

Bojuj se,
dokler ne
prideš do tja,
kjer boš
zmagal.

TRI MALE ZVEZDE

Nekaj dni pred božičem so tri najmanjše zvezdice iz Mlečne ceste zahrepenele, da bi smele obiskati ljudi.

»No ja«, je začudeno dejala vrhovna predstojnica zvezd, »saj jim vendar skozi vse leto pošiljate dovolj svoje svetlobe. Poleg tega bo skoraj božič ... Čakajte malo! Glejte, da jim ne razdate vse svoje svetlobe, ker potem ne boste našle nazaj!« Vesele so se podale na pot. Tu in tam so prižgale kakšno lučko v žalostnih in temnih hišah, zanetile svetel plamen v hladnih in ugaslih ognjiščih ... Tretja, najmanjša zvezdica pa je naletela na slepega človeka, ki je vzdolž ulice s svojo palico tipal, da bi našel vhod. Zato pa je bilo premalo samo nekaj svetlobe. Ker je revežu zvezdica dala vso svetlobo, ki jo je premogla, je slepi človek zajokal od veselja in hvaležnosti. Zvezdica pa je v tistem trenutku ugasnila in postala kot košček toplega kamna, ki so ga ljudje kmalu pohodili.

»Ali vas nisem opozoril!«, se je hudovala vrhovna predstojnica zvezd, »sedaj je izgubljena in ne more več nazaj domov.«

Oglasili sta se ostali dve zvezdici in zaprosili: »Kaj pa če ji me damo vsaka nekaj svoje svetlobe, ali bi takrat lahko prišla nazaj?«

In ker je bil božič pred vrati, se je vrhovna predstojnica omehčala.

Kakor močan sunek vetra sta se pognali mali zvezdici s svetlobno hitrostjo preko Mlečne ceste in zbirali iskricke luči ... in sedaj je ugasla zvezdica, ki je prej izgorela za slepca, sedaj zasvetila še lepše in močnejše kot prej.

Dodajmo svojo luč ... in svetloba bo večja ...

**NALOGA:
CERKEV**

Preprost predlog za izdelavo cerkvice. Pobarvana bo lepo dopolnjevala okolje jaslic.

Obenem pa nas bo tudi spomnila, da nas adventni čas vabi tudi v cerkev, da skupaj kličemo: »Kralja, ki prihaja, pridite molimo ...« Seveda pa bomo z veseljem šli tudi k polnočnici ...

5. december 2010

NEDELJA

2. ADVENTNA

»Pripravite pot
Gospodovo ...
/Mt 3,1-12/

Drugo lučko
danes prižgimo,
srca mi svoja
si **prenovimo**,
na Gospodovo pot
vsi se podajmo,
vse krive poti
mi spet izravnajmo.

BOŽIČNI ANGEL

Letos so se peljali v gozd, da bi si poiskali smreko za božično drevo. Gozdar jim je to posebej dovolil. Mračilo se je že, ko so povezano smreko spravili v prtljajnik.

Toda, kaj pa je sedaj to? Avto ni hotel vžgati! Oče je lahko še tako poskušal z zaganjačem in se še tako jezil – avto je ostal tiho. Tukaj tudi ni bilo nobene možnosti, da bi ga potiskali. Mabi so tudi pozabili doma. Postalo je temno kot v rogu in nobenega človeka ni bilo nikjer ne opaziti ne slišati.

Mali Peter je postal zelo žalosten. Globoko v srcu je prosil, da bi jim ljubi Bog pomagal iz te smole, pa vseeno kako. Ampak je trajalo – dokler se ni približal neki avto ... počasi ... kot da voznik nekaj išče. Oče je skočil na pot in mahal z rokami. Izstopil je mlad voznik. Oče je zavzdihnil: »Avto mi ne vžgel!«

»Tako je bova uredila«, je menil mladi mož in poiskal v avtomobilu premostitveni kabel.

Mimogrede ga je priključil in avto je stekel. Oče je bil presrečen: »Prišli ste, kot da vas je Bog poslal«, je rekel oče. »Zakaj pa ne«, je dejal mladi mož in se odpeljal.

Peter si je komaj uspel zabeležiti oznako na registrski tablici. Ko je oče naslednji dan poskušal najti naslov neznanega dobrotnika, mu je gospa pri okencu dejala: »Oprostite, ampak ta oznaka ne obstaja.«

Doma je oče dejal zamišljeno: »Ali je bil to res angel, ki nam je pomagal ...«

Kako malo je potrebno, da smo angeli ... glasniki veselja ...

NALOGA:
VOŠČILNICA - SMREČICA

POTREBUJEMO: • zelen trši papir

- šestilo, svinčnik, škarje
- bleščice, okraske ...

Na papir s šestilom narišemo krog s premerom približno 10 cm. Vanj s svinčnikom narišemo smrekico, tako kot prikazuje slika. S škarjami najprej izrežemo krog, nato pa še obrisi smrečice. V krog naredimo tudi dve zarezi (glej sliko). Smrečico poljubno okrasimo z bleščicami in na notranjo stran napišemo voščilo. Prejemnik bo voščilnico lahko uporabil tudi kot okras na mizi – to je mogoče, če smrečico zvijemo in zarezi staknemo. Tudi za našo mizo in za jaslice jih izdelajmo nekaj.

6. december 2010

PONEDELJEK

2. ADVENTNI TEDEN

»Vstani in hodi ...«
/Lk 5,17-26/

Bog stanuje
tam,
kjer mu mi
pustimo
vstopiti.

PISMO STAREGA OČETA

Moj ljubi otrok!

Vem, da nimate radi, da vam mi stari kaj svetujemo za življenje. Toda jaz moram tebi, moja hčerka, enostavno napisati pismo.

Spet se moraš naučiti prav praznovati adventni čas. Lansko leto je bilo strašno: Samo hitenje ... otroke si dala v varstvo. Za moža nisi imela časa, ko se je vrnil z dela in si je sam grel večerjo. Otroke na hitro in brez prave pozornosti in ljubezni pošlješ v posteljo. Neprestano kriči radio ali pa je odprt televizor. Še ob nedeljah si delala in pripravljala številne darilne pakete. Nikoli ni bilo niti malo miru.

Svečko ste prižgali samo enkrat in še takrat ni prav zagorela, si jo že ugasnila. Na božični večer si hitela okrog in raznašala darila. Če pomislim, se sploh niste utegnili pripraviti na praznik. Niti enkrat niste vzeli v roke svetega pisma, tudi nobene pesmi niste skupaj zapeli. Molitev je imel za vas samo župnik preko televizije. Takole razmišljam: »Na zunaj imate vse - v notranjosti pa prav ničesar!«

S tem mojim pismom bi rad dosegel, da nekatere stvari zopet postavite v središče svojega življenja: Brez tišine ne boste prišli k sebi; tudi Bog bo daleč od vas. Ne garajte toliko! Ne puščajte otrok tolikokrat samih; prehitro se vam bodo izgubili. Kaj imaš od tega, da imaš polno nepotrebne navlake v hiši? Morda me razumeš - ali pa si misliš, da sem iz prejšnjega tisočletja. Vendar, človek se mora odločiti med srečo in njenim bleskom ...

KANADA

NALOGA:
VOŠČILNICE

Predlogi za preproste voščilnice, ki jih z malo domišljije lahko izdelamo sami.

Potrebujemo malo trši barvast papir, pa tudi bel, kakšen flomaster, dobrodošel je tudi zlate barve. In pa dobro voljo ...

Marsikdo bo bolj vesel našega izdelka, kot kupljene čestitke.

Lahko pa jih opremimo tudi z imeni in jih postavimo za adventno ali božično dekoracijo na mizi.

Ni vse zlato, kar se sveti ...

7. december 2010

TOREK

2. ADVENTNI TEDEN

»Pastir skrbi za svoje
ovce ...« /Mt 18,12-14/

Ni pomembno to,
kar delamo,
ampak koliko
ljubezni vložimo
v tisto, kar
delamo.

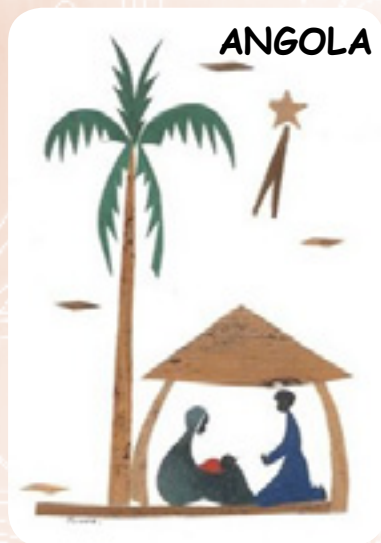
Delajmo majhne
stvari
z veliko ljubeznijo.
/Mati Terezija/

VELIKO SLAMIC ZA JASLICE

Teta Rozalija je bila enostavno »špica«. Ona je res znala ravnati z nami otroki. Vsi v vrtcu smo ji zaupali. Res, nekateri otroci bi se hoteli z njo poročiti, ko bodo odrasli. V začetku adventa je pred nas postavila jaslce s popolnoma praznim lesenim hlevom. Zraven je postavila snop lepo na kratko narezane slame. Potem nam je razložila: »Za vsako dobro delo, pa tudi za vsako odpoved (premaganje), lahko vsak od vas pred očmi vseh položi eno slamico v hlevček.« Začelo se je neko prav sveto tekmovanje. Nismo si ravno želeli, da bi se izkazali kot da smo najboljši otroci; ne, ampak smo hoteli resnično iz srca, da bi Jezušček ob polnočnici ležal na mehkem.

Malo pred praznikom se je začela božična igra in pri tem smo se z žarečimi obrazy veselili tete Rozalije, ki je lahko previdno položila Jezuščka v mehke jaslce v hlevu.

Tedaj smo v svojih srcih začutili nekaj nebeškega, ker smo s svojo dobroto osrečili Jezusa, teto Rozalijo in sebe. Ta večer je bil res sveti večer ... in odmeval je tudi v naslednjih dneh ...

Drobne stvari ustvarijo veliko veselje ...

NALOGA:
LUNA IN SONCE

Tudi takšne okraske v primerni velikosti preprosto naredimo iz podloge (karton), na katerega nalepimo barvaste oblike.

V adventu krasimo okna, vrata, stene ... potem pa jih lahko prenesemo v bližino jaslce.

Ali pa že s temi okraski pripravljamo kot, kjer bodo jaslce.

8. december 2010

SREDA

BREZMADEŽNA

»Zdrava Marija,
milosti polna,
Gospod je s teboj ...
/Lk 1,26-38/

Marijino
milostno srce
osreči naj ljudi
prav vse.

JEZUSOV DAR

Bilo je 23. decembra 1928. Nepozabni berlinski duhovnik dr. Karl Sonnenschein (Sončni sij) je stal pri bančnem avtomatu, da bi dvignil denar. Pred njim je bila na vrsti neka gospa, ki je preklicala malo vsoto, ki bi jo potrebovala, da svoje vnukinje ne bi za božič pustila praznih rok. Ko je zagledala duhovnika, je hitro skočila proč, da bi mu dala prostor. Ko je ta prešteval svoj dvignjen denar, je postal pozoren, kako ga ta ženska opazuje. Na hitro je zložil skupaj enega od bankovcev in ga stisnil ženi v roko. Ta je pogledala bankovec in vsa zardela dejala: »Ne, Ne! Tega ne morem vzeti!« Vsa se je tresla od vznemirjenja - ali res daje vtis, da je beračica? Ali se naj mašniku opraviči? Saj vendar potrebuje ta denar? Sonnenschein (Sončni sij) je začutil, kaj muči gospo. Iskal je pravo besedo, da bi vzpostavil zlati most. Potem mu je padlo na pamet. Ko je gospa zopet zamomljala: »Tega denarja ne morem vzeti ... posebej ne od vas, gospod!« - ji je odvrnil: »Ga pa vzemite od Jezusa!«

Gospa se je kot odrešena pristrčno zasmejala in veselo spravila denar v torbico.

Dobrota je iznajdljiva ...

NALOGA:
OKRASKI IZ SEMEN

POTREBUJEMO:

- žogice iz stiroporja
- različna semena
- lepilo

Žogice pritrdimo na trak in z lepilno pištolo pritrujemo semena. Lahko na isti žogici uporabimo tudi različna. Tudi žogice lahko kupimo v različnih velikostih.

Naš adventno božični okras bo obogaten tudi z delom naših rok.

9. december 2010

ČETRTEK

2. ADVENTNI TEDEN

»Kdor ima ušesa,
naj posluša ...«

/Mt 11,11-15/

Samo nekaj let živimo.
Zakaj bi torej ne
storili vsega, da drug
drugemu naredimo
življenje lepo.
/Robert Koch/

PRIJAZNA (PRIJATELJEVA) VRATA

»O čem boste naprej poročali svoji družini, ko se vrnete?«, je gostitelj vprašal moža iz Afrike, ko sta se na letališču poslavljala. Ta ni dolgo razmišljal, se zasmejal in rekel: »O vratih na vašem supermarketu.« Gostitelj je bil presenečen. Ali ni gostu iz Tanzanije v štirih tednih pokazal toliko lepih stvari po vsej deželi? »Zakaj ravno o teh vratih?« ga je zanimalo. »To je popolnoma preprosto«, je menil Afričan, »ta vrata me poznajo in se mi vedno prijazno odprejo, kadar koli se pojavim pred njimi. Tako si namreč predstavljam tudi nebeška vrata: Nekega dne se mi bodo prav tako odprla, ker me poznajo.« Seveda mu je gostitelj razložil, da vrata na trgovini se odprejo zato, ker je zgoraj mali senzor, ki je občutljiv in se odziva na vsako gibanje. Toda ali ni zamisel tega Afričana čudovita - Nebeška vrata se nam bodo nekoč prav tako prijazno odprla, ker nas Bog pozna. Jezus je zatrdil: »Jaz sem vrata k ovcam ... poznam svoje in jim dam večno življenje ...«

Tudi jaz sem lahko vrata ... k veselju ...

NALOGA:
OKRASKI iz papirja

Potrebujemo:

- karton (lahko rjav od škatle)
- barvni papir
- rdeč trak
- oster nož (olfa), škarje

Na karton narišemo in izrežemo oblike »piškotov«.
Te oblike polagamo na barvni papir.

MADAGASKAR

Izrežemo in prilepimo na oblike iz kartona, ter okrasimo po okusu.

Oblepimo lahko obe strani, da bo lepše.

Za trak (ali volno) napravimo luknjico, ali pa prilepimo.

S temi okraski lahko krasimo že adventno vejico, potem pa prenesemo na božično drevo.

10. december 2010

PETEK

2. ADVENTNI TEDEN

»Opravičena je bila
modrost po svojih
delih.«

/Mt 11,16-19/

Če hočeš biti
resnično moder,
potem naj bosta
nebo in zemlja tvoja
knjiga,
učitelj pa Jezus.
/p. Freinademetz/

TOŽBA BOŽIČNEGA DREVEŠA

Nekoč je božično drevo, ki je bilo postavljeno v neki slavnostni dvorani, potožilo svojo žalost: »Ljudje sploh ne vedo več, zakaj me postavljajo in krasijo. Morala bi spominjati na prihajajočega Jezusa, ki bo nekoč zasvetil z veliko močjo in slavo.«

Srebrna bučka se je zavrtela na božičnem drevesu in dejala: »Kdo se še sploh zaveda, da so naše predhodnice bile jabolka in da me sedaj pomenimo novo sadje na drevesu življenja.«

»Kaj naj rečemo mi«, se je oglasil srčasti medenjak, »mi predstavljamo božjo srčnost in človekoljubnost, vendar nekatere zanima samo to, kako bi nas čim prej pohrustali.«

Ena od sveč je preko roba potočila svojo voščeno solzo in potožila:

»Kdo pa se v temnih trenutkih še ozira na luč Jezusa Kristusa in on je vendar Luč sveta? In me, ko gorimo, predstavljamo njega. Kdo še to ve?!«

Nazadnje se oglasi še mala slamnata zvezdica: »Dovolite, da vam povem: Jezus, ta otrok na senu in slami, je rešilna bilka za vsakega človeka. Žal je za večino božični praznik samo slamnato praznovanje, ki se na hitro vžge, močno zasveti in tudi takoj zgori.«

V splošnem tarnanju zakličejo zelene iglice na drevesu: »Me imamo idejo! Me lahko ljudi malo zbodemo in spodbodemo, da bodo postali bolj hvaležni zato, kar jim Jezus podarja. On ima sporočilo, ki gre pod kožo, da vsi ljudje vidijo vse v drugačni luči.«

Tudi mi lahko približamo Jezusa ljudem ...

NALOGA:

ALPSKE ROŽE

POTREBUJEMO: 75g margarine, 75 g sladkorja, 1 vanilin sladkor, 1 jajce, 1 beljak, 1 rumenjaki, ščepec soli, 300 g moke, 2 žlici kisle smetane, marmelada, sladkor v prahu, olje.

Iz navedenih sestavin zamesimo testo, zavijemo v folijo in pustimo v hladilniku naj počiva eno uro. Tanko razvaljamo in z okroglim

obodom zrežemo kroge premera 6 cm. Polovico krogov po sredini premažemo z beljakom in jih zlepimo eden na drugega ter v sredini stisnemo. Na 6 mestih okrog jih zarezemo tako, da se v sredini še drže skupaj, približno 2 cm proti sredini. Pazimo, da se listi ne zlepijo, ker se sicer med peko ne bodo razcveteli. Ocvremo jih v vročem olju (175°C). Pečene odcedimo, sredino okrasimo z marmelado in posujemo s sladkorjem v prahu. Za vrtnice pa zrežemo tri različne velikosti.

11. december 2010

SOBOTA

2. ADVENTNI TEDEN

»Elija je že prišel, a
ga niso spoznali ...«
/Mt 17,10-13/

Bog lahko s slabim
čopičem
prav tako dobro
riše,
kot z dobrim –
če se mu ta le
prepusti.
/p. Freinademetz/

ČRNA OVCA

Pastir je res lahko zadovoljen: vse ovce mu voljno sledijo. Samo ena, črna, hoče vedno po svojih poteh. Ko bi bilo treba vse ovce postriči, ona steče proč; svojo volno hoče obdržati za sebe. In ob striženju zbeži in se skriva v skalno votlino.

Ko so prišli hladni novembrski viharji, je črna ovca stala sama sredi polja, žalostna in prezeblja, kljub vsej svoji volni. Nenadoma je začel padati sneg. Zaradi gostega meteža ni našla svoje skrivne skalne votline ... in se je izgubila.

V divjem iskanju je nenadoma zagledala posebno svetlobo.

Zakorakala je v smeri proti luči. Našla je nekega moža in ženo, ki sta si v skalni votlini poiskala zavetje. Hotela je že steči proč, ko se ji je pogled ustavil na malem otroku. Od njega je

prihajala tista posebna svetloba. Otrok je začel jokati – tako ga je zeblo. Črna ovca je takoj prišla bliže, povabila glavo in se ulegla na tla. Žena se je začudila, potem pa je vzela otroka in ga položila v mehko volno črne ovce. Ovca si je komaj upala dihati.

Samo enkrat se je zdrznila. Pri vходу v votlino se je namreč ustavil pastir. Pogledal je ovco, se sklonil k njej in poltiho dejal: »Moja izgubljena ovca je prihranila svojo volno za tega otroka! Kar ostani tu. Lahko si njegova.«

Pastir je slekel svoj topel pastirski plašč ter z njim nežno pokril otroka in ovco.

Človek obrača, Bog pa obrne – če se človek, prevzet od Luči, spreobrne.

**NALOGA:
ZVONČEK**

Zvončki oznanjajo pomlad. Tudi Jezus nam prinaša pomlad v življenje.

Zvončke lahko pobarvamo in izrežemo ter »zasadimo« pri jaslicah.

Če smo bolj spretni, po bomo dodali še deklico, ki jih bo nabrala za Jezusa.

Pošilja:

.....

.....

.....

Ta moj dar bom oddal v cerkvi
k jasicam

Otroci
za otroke

LAČNIM OTROKOM

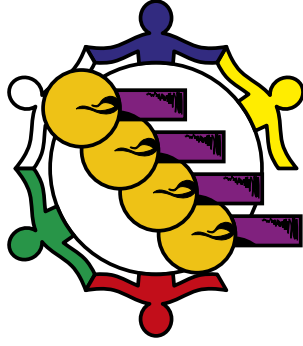
Navodilo za izdelavo kuverte

- polno črto
odreži
s škarjami
- kjer je
črtkano,
prepogni
- na obeh
koncih zalepi

Nastala kuverta
je za tvoje darove
otrokom v stiski.
Podarjaš jim
cvetje veselja.

Ko se bodo
v kuverti nabrali
kovanci,
jih preštej
in zamenjaj
z bankovci

LAČNIM OTROKOM Z VSEGA SVETA
PRINAŠAMO DOBROTO - JEZUSA

12. december 2010

NEDELJA

3. ADVENTNA

»Pojdite in
sporočite,
kar slišite
in vidite ...«
/Mt 11,2-11/

Tretjo lučko danes prižgimo,
Gospoda bližine **se veselimo**,
ne čakajmo drugega,
ker ga ne bo,
le Jezus osreči nam dušo, telo.

TO RAZUME SAMO OTROK

»ČE NE POSTANETE KAKOR OTROCI ...«

Zvezde, iz katerih je bil oblikovan velik angel,
so močno svetile nad snežno belo streho
zvonika. Mlečna cesta se je raztezala od
enega kraja neba, do drugega. Nad vsem tem
pa se je ena zvezda, nežno zelena, bleščala
kot smaragd. Starčka, ki sta se sprehajala po
zimski idili, sta obstala in se zazrla v nebo.

»Ali ti verjameš«, je vprašal Simon, »da bo Bog
postal človek in da bo prišel v neki hlev?«

»Na to ti pa težko odgovorim, Simon.

Verjamem in ne verjamem. In ti?«

»Kaj ti naj rečem! Kako se naj človek spozna na to? Ko sem bil še mali pobalin in mi je babica
pripovedovala zgodbe, se mi je vse zdelo nesmiselno. In vendar sem se ob pripovedovanju
od strahu včasih tresel, se smejal ali jokal, kot da bi vsemu verjel ... kot da bi vse to
doživljal. Ko pa mi je zrasla brada, sem vse te zgodbe zavrnil med staro šaro - in tega sem
bil celo vesel ... Toda sedaj ... na moja stara leta ... sem postal kot mali otrok ... in spet vse
verjamem ... življenje me je izučilo, da niso vse to namišljene pravljice ... da so tudi resnične
zgodbe ... posebej ta o Betlehemu. Velikokrat v duhu zagledam babico, kako je zažarela, ko
mi je pripovedovala to zgodbo ... takrat sem se smejal ... sedaj pa žarim tudi jaz ...«

Življenje nas uči, da Bog spet k nam hiti ...

NALOGA:
DARILO

Ideja, kako lahko za darilo
naredite lep grozd.

Dodajte malo vizitko, na katero
ste narisali Jezuščka v jaslicah.

Sladke jagode bodo pomenile
vaše dobre želje ...

13. december 2010

PONEDELJEK

3. ADVENTNI TEDEN

»S kakšno oblastjo
to delaš ...«
/Mt 21,23-27/

Če hočete
videti
mavrico,
se morate kdaj
sprijazniti tudi
z dežjem.

TUDI STARO DREVO JE ŠE UPORABNO

Stari hrast se je zavedal, da so njegovi dnevi šteti ...
Še en vihar in prelomil se bo, kot vžigalica. Kako rad bi
bil še za kaj koristen ...

Nekega dne je nastala divja gonja: Nujno je treba
postaviti velik hlev za jaslice pri farni cerkvi. Prihтели
so ljudje, tolkli po sosednjih drevesih, potem so zapele
sekire in žage ... drevesa so padala ... oklestili so jih
in odpeljali. Nihče pa se ni niti ozrl na stari hrast
... nobene deske ne moreš dobiti iz njega, niti trama
za ostrešje ... še letve ne za ograjo. Tedaj je hrast
izravnal svoje upognjeno deblo, kolikor je le mogel.
Žalosten in brez moči je obstal kot okamenel. Ponoči ga
je silna nevihta zlomila ...

Naslednje jutro je prišel neki mož. Z vseh strani, si je skrbno ogledal podrtó drevo. Vzel je
žago in ločil deblo od korenin in krošnje. Potem je vzel v roke ostro sekíro in spretno naredil
iz debla priročne jasli. Napolnil jih je z dišečim senom ...

Na sveti večer je pripeljal te jasli in jih postavil v velik hlev pri cerkvi. Stari hrast je bil ves
srečen ... končno je le uporaben še za nekaj koristnega ... in doživel je celo nekaj najlepšega,
kar se je sploh moglo zgoditi ... Božjemu Detetu je poklonil ležišče, varnost in udobnost ...

Nikoli nismo prestari, da ne bi mogli biti koristni ...

NALOGA: ANGEL

Za osnovo uporabimo karton.

S pomočjo spretné roke staršev (ali pa kar z vašo)
vam tudi ne bo težko izdelati nekaj angelčkov – morda
za vsakega člana družine (in še za prijatelje) – nanje
lahko napišete tudi imena – da se ve, kdo prinaša veselo
sporočilo.

Angelčke lahko tudi obesite pod strop ali pa z njimi
pripravljate prostor, kjer bodo jaslice.

14. december 2010

TOREK

3. ADVENTNI TEDEN

»Pojdi delat v moj
vinograd ...«

/Mt 21,28-32/

Nāše srce
je oltar,
če ga damo
Bogu v dar.
/Slomšek/

VOL IN OSEL PRI OTROKU

Ko se je Otrok rodil v hlevu, sta hotela vol in osel takoj oditi ven.

Vol se je sklonil k oslu in dejal: »Veš kaj, jaz sem kot neobdelana klada. Otrok se me bo prestrašil, ko bi me zagledal. Jaz si bom kar zunaj v zavetrju poiskal udoben prostor.«

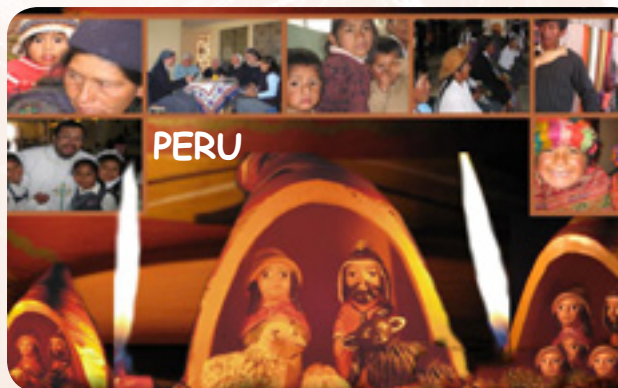
Osel je počasi razmišljali: »Tudi jaz grem ven. Rajši stojim na soncu in držim težke vreče na hrbtu. Jaz tudi nisem primerna slika za otroka. Ostal bom kar s teboj zunaj.«

Temu razgovoru je prisluškovala majhna miška.

Postavila se je pred gromozansko veliki živali in odločno dejala: »Oba bosta ostala lepo tukaj! K temu Otroku smejo priti tako neobdelane klade, kakor tudi vsi, ki jih je treba prej krepko priganjati in celo natepsti, da se premaknejo z mesta. K temu Otroku lahko pridejo vsi: močni in slabotni, učeni in preprosti, veliki in majhni ...« In miška se ni umaknila s poti.

Tedaj sta vol in osel le razumela, da je pri Bogu vsak zaželen in ljubljen ... vsi torej smejo priti k temu Otroku.

Z veseljem sta ostala v hlevu in se tudi onadva približala novorojenemu Otroku ...

Pri Bogu pač razlike ni ... on rešuje vse ljudi ... le pri njem je treba ostati.

NALOGA:
SNEŽENI MOŽ

Tudi takle okrasek bo zanimiv za advent in za jaslice.
Morda ga boste pa za Jezusa napravili lahko tudi zunaj.
Jezus bo vesel vašega veselja.

15. december 2010

SREDA

3. ADVENTNI TEDEN

»Ali si ti tisti ... ali naj
drugega čakamo ...«

/Lk 7,18-23/

Ni nam znana
prihodnost,
znano nam je
veliko več:
znan nam je
cilj.

/Reinhold
Schneider/

TRI SESTRE

Ko je Bog še razmišljal, ali naj v to prelep in čudoviti svet, ki ga je ustvaril, postavi tudi človeka, so stopile pred njega njegove tri najljubše hčerke ...

MODROST ga je prosila: »Ne stori tega. Človek ti bo uničil lepo stvarstvo (naravo)!«

Tudi PRAVIČNOST je svetovala: »Ljudje bodo iz svojega življenja naredili pekel. Eni bodo živeli razkošno, drugi pa ne bodo imeli niti najnujnejšega za življenje.«

Samo LJUBEZEN ga je priganjala: »Seveda! Ustvari ga! Podari mu ljubezen in svobodo. Jaz ga bom spremljala na njegovih poteh.«

Bog je nato vzel to hčerko v naročje in jo poljubil na čelo.

Ko sta Marija in Jožef v hlevu skrbela za Otroka ter so pastirji in Modri že zdavnaj odšli, so se vrata od hleva narahlo odprla ... Počasi so vstopile tri postave ...

MODROST je zmajevala z glavo: »Kdo lahko razume to Božjo modrost? Kako bo mali otrok rešitev za vse stvarstvo ...?«

PRAVIČNOST je menila: To se ne bo dobro končalo! Če bo otrok padel v nepravični sistem, bo po njem ...«

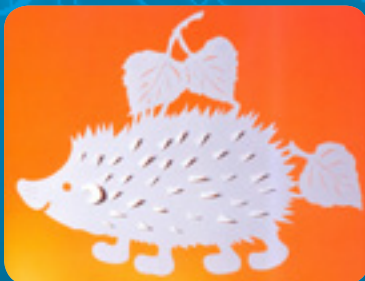
LJUBEZEN se je dušila v solzah: »Jaz sem tudi zaskrbljena. Nebeški Oče je tu res preveč tvegala. Brez svobode ni ljubezni! In vendar se je v tem otroku žrtvoval, da ljudem pokaže, kaj je ljubezen ...«

Če nas je Bog tako ljubil ... smo tudi mi dolžni ljubiti drug drugega ...

NALOGA:
JEŽEK

Celo tisti, ki ima bodice,
rad pohiti k Jezusu ...

Pri Jezusu tudi naše
»bodice« postanejo manj
bodeče ... ali pa se v
adventu trudimo, da ne
bomo »bodeči ježi« ...

16. december 2010

ČETRTEK

3. ADVENTNI TEDEN

»Glej, pošiljam
svojega glasnika
pred seboj ...«
/Lk 7,24-30/

Zaupajte v Boga
in boste opazili,
kako se vsi trni
vaših težav
spreminjajo v rože.
/Arnold Janssen/

ZAGRENJENI PASTIR

Legenda

pripoveduje o svetem Jožefu tole:

Tisto noč, ko je bil Jezus rojen, se je Jožef podal na pot, da bi od pastirjev prinesel ogenj. Dospel je do zagrenjenega pastirja, ki je nanj pognal svojega psa. Kakšna noč pa je to? Zobje psa niso ubogali in žival ni mogla ugrizniti!

Jožef je hotel iti naprej, toda ovce so se nagnetle okrog njega, da ni mogel nikamor. Kakšna noč pa je to?! Jožef se je povzpел na njihove hrbte in mirno naprej iskal ogenj.

Nihče se ni prebudil! Le stražar je zagnal svoje kopje v tujca. Kakšna noč pa je to?! Kopje je švignilo mimo Jožefova glave.

Končno je Jožef, ko je spraševal za ognjem, dobil srdit nasvet: »Kar vzemi si gorečo žerjavico, če jo lahko neseš!« Pastir je videl, da Jožef nima s seboj ne lopatke niti vedra. Ampak, kakšna noč pa je nocoj?! Jožef je z golimi rokami zagrabil ogenj in ga odnesel.

Tedaj se je pastir zamislil in mu sledil. Ko je videl kako skromno živi ta mož z ženo in novorojenim otrokom v preprosti votlini, se je njegovo kamnito srce nenadoma omehčalo. Vzel je z ramen dragoceno ovčjo kožo in z njo pokril novorojenčka. Tedaj so se mu odprla ušesa in začuden je zaslišal pesem angelov. Sedaj je tudi razumel njegovo sporočilo ... padel je na kolena in hvalil Boga ...

KANADA

NALOGA:
KRAVA

Božja melodija odpira ušesa in mehča srca ...

Kako pomembna hrana je mleko. Krava je s svojo toploto v mrzlem hlevu grela Jezusa in ga hranila z mlekom. Vsak na svoj način lahko izpolni svoje poslanstvo, potrebna je le dobra volja.

17. december 2010

PETEK

3. POSTNI TEDEN

»Jezus prihaja iz
Davidovega rodu ...«
/Mt 1,1-17/

Kdor žalostnega
potolaži,
je podal roko
Jezusu.
/misijonarka/

DEKLE Z VŽIGALICAMI

Neke jasne in hladne zimske noči je šla revna deklica po ulici. Prevelike mamine natikače je izgubila, ko je tekla čez cesto.

Rdeče in modre so bile sedaj njene noge. V starem predpasniku je nosila kup vžigalic. Ponujala jih je ljudem, a jih nihče ni hotel kupiti. Ni si upala vrniti domov. Oče bi jo zaradi tega pretepel.

Z vžigalico je potegnila po neki gladki steni - traaatč - da bi si ob plamenčku ogrela premražene prste. Toda ... kako hitro je ugasnil! Spet in spet je prižgala vžigalico ... in v svetlobi vžigalic je zagledala prečudovite stvari ... lepo pečena božična gos z nožem in vilico je prišla mimo nje ... na tisoče drobnih lučk je zažarelo na smreki ... Kar prehitro so zgorele vse vžigalice. Ko je prižgala zadnjo, je v njenem svetlem plamenu zagledala babico, ki se ji je bližala. Nikoli ni bila tako lepa in velika. Drobo deklico je vzela v svoje naročje. V hipu je v sreči in veselju izginil ves mraz, lakota in strah ...

Ko so ljudje zjutraj našli deklico mrtvo, je, čeprav je bila zmrznjena, imela lička rdeča in rahel nasmeh na ustnicah ... poleg kupa izgorelih vžigalic.

Govorili so: »Hotela se je ogreti.« Niso pa vedeli s koliko večjo svetlobo in neskončno toplino je v veselju odšla s svojo babico.

ZAMBIJA

Samo goreče srce najde svetlobo ...

NALOGA: ZIMSKI SOK

POTREBUJEMO:

- 5 pomaranč
- 1 jabolko
- 1 kivi
- 1 žlička medu
- za nožev konico cimeta

Pomaranče, jabolko in kivi olupimo in stisnemo v ožemalniku.
Medu primešamo cimet in oboje vmešamo v sok.

18. december 2010

SOBOTA

3. ADVENTNI TEDEN

»Imenoval se bo:
Emanuel -
Bog z nami ...«
/Mt 1,18-24/

Ni moder,
kdor veliko reči zna,
ampak kdor zna,
česar mu je treba.
/slovenski pregovor/

ZLATA ŠKATLICA, POLNA POLJUBOV

Polna skrivnosti je
petletna hčerkica v dneh pred božičem
izdelovala škatlico. Okrasila jo je z
zlatim papirjem. Ker je bila pri delu
tudi malo nerodna, je porabila celo polo
dragocenega zlatega ovojnega papirja.
Očka je malo jezno zagodrnjal: »Papir
je drag! Vsak evro moramo pametno
obrniti ...«

Končno je na sveti večer mala deklica
prinesla zlato darilno škatlico k očetu in
mu z veselim nasmehom dejala: »To je
Jezušček tebi prinesel!«

Očetu se je stožilo, da je bil pred nekaj
dnevi tako nejevoljen. Previdno je odprl
dragoceno darilo in bil v trenutku spet
jezen. Škatla je bila PRAZNA! Razjarjen je rekel hčerkici: »Ali ne veš, mala dama, da človek
v darilno škatlo tudi nekaj položi, da obdarovanca razveseli?!«

Mala deklica je s solznimi očmi pogledala očka in počasi dejala: »Očka, saj škatla vendar ni
prazna! Toliko poljubčkov sem zate dala vanjo, da je čisto polna!«

Koliko božjih poljubov je vsepovsod ... ali jih opazimo ...

NALOGA:
OSLIČEK

Skromni osliček je bil zvesta pomoč Mariji in Jožefu na
poti v Betlehem. Sedaj se lahko po naporni poti tudi on
veseli nove luči sredi noči.

Po napornem delu se prileže počitek – posebej še, če
smo delo dobro opravili.

19. december 2010

NEDELJA

4. ADVENTNA

»Ne boj se
vzeti k sebi
Marije ...«
/Mt 1,18-24/

Četrto lučko danes prižgimo,
z Jožefom svoja mu
srca odprimo,
ne bojmo se vzeti
k sebi Marije,
po njej nam veselje
v življenje zasije.

EDEN IZMED NAS

Gospod Močnik je vstopil v bolnišnico. Bil je dopoldan pred božičem. Pod pazduho je nosil darilo, ki ga je kot boter namenil pokloniti Karolini, svoji krščenki, ki že več mesecev leži na otroškem oddelku. V avli bolnišnice so že bile postavljene jaslice. Gospod Močnik je za trenutek obstal in si ogledoval figure.

Tako pastirji, kot njihovi pomočniki - vsi so imeli goste brade - vendar so bili vsi plešasti in na gladko pobriti. Glave so imeli popolnoma gole. Celo Jožef je bil brez las in tudi brez brade.

Globoko zamišljen je gospod Močnik počasi šel z roko preko glav teh figur. Potem je pohitel po hodniku do sobe 245. Ko je vstopil, mu je nasproti pritekla Karolina. V njene razprostrte majhne ročice je položil božično darilo. Potem je nežno šel z roko preko njene glave, ki je zaradi kemoterapije bila gola ...

MALAVI

Veselite se z veselimi ... jokajte z jokajočimi ...

NALOGA: ZVEZDA REPATICA

POTREBUJEMO:

- trši karton
- barvni papir
- če nimamo treh odtenkov, lahko uporabimo oranžnega, rumenega in belega

Iz kartona izrežemo obliko zvezde. Iz barvnega papirja izrežemo tri velikosti zvezde. Po predlogi jih nalepimo - najbolje na obe strani, ker se bo zvezda vrtela, če jo bomo obesili na strop ali na svetilko.

- zlat ali rumen trak
- lepilo

20. december 2010

PONEDELJEK

4. ADVENTNI TEDEN

»Zgodi se mi po
tvoji besedi ...«

/Lk 1,26-38/

S tožbami ne bomo
poboljšali sveta,
ampak vsak naj stori v
svojem stanu,
kolikor premore,
in hitro bo svet boljši.
/Slomšek/

POLICISTOV DELEŽ NA SVETI VEČER

Običajno na sveti

večer nekdanji poveljnik Hubert okrog dvajsete ure zvečer
odide na ulico. Tam strelja in kriči na ves glas ter moti
božični mir. Sosedje navadno obvestijo policijo.

Na policiji se jim upira, da bi tega trmoglavega in upornega
Huberta spet odpeljali v zapor ali v zaprti del doma za
ostarele. Policist ga je poskušal pomirjevalno pregovoriti, da
bi se umaknil in se vrnil v svoje stanovanje. Uspelo mu je.
Komaj se je policist vrnil na postajo, je že spet zazvonil
telefon. »Prosim, pridite še enkrat. Zdaj še bolj kriči!«

Tedaj so mladi policisti za trenutek strnili glave in prišli
na idejo, ki je ni v nobenem učbeniku. V vrečko so nadevali
piškotov in čokolade, tako kot to pripravijo prijazni ljudje
na sveti večer in dodali v termovko še kuhano vino. Potem
so nasmejani odšli k Hubertu, mu podarili darilo in rekli:
»Še enkrat smo prišli nazaj, da vam zaželimo vesel božič in
blagoslovljeno novo leto.«

Učinek je bil enkraten! Mož je jecljaje izdaval: »Kaj ... kaj ... k meni ste prišli ... za mene je
to?« Solze so se mu vlile po licu ... zažarel je od presenečenja in veselja. Ves prevzet in
radosten se je vrnil v svoje stanovanje.

V naslednjih letih ni bilo o Hubertu slišati nič podobnega. Morda je že umrl ... ali pa mu
sosedje prinesejo darila za božič ...

KONGO

**NALOGA:
OVČKA**

Dobrota razorožuje ... in osrečuje ...

V jaslicah in na poljani okrog Betlehema je bilo veliko ovčk. Pastirji
so imeli črede, pa tudi v hlevu pri Jezusu so bile. Tudi živali so
vesele, da je sredi noči zasvetila luč Jezusa Odrešenika.

Če jih boste izdelali več, jim napravite tudi podstavek in lahko jih
boste postavili tudi na slavnostno mizo.

21. december 2010

TOREK

4. ADVENTNI TEDEN

»Od kod meni to,
da pride k meni
mati mojega
Gospoda ...«
/Lk 1,39-45/

Na slikarjevi paleti je
ena barva,
ki da sliki pravo
podobo.
Na paleti našega
življenja
je ta barva – ljubezen.
/Mare Chagal/

GRBASTI JOŽEF

Na božičnem sejmu je mladi par zagledal lesen kip, ki je predstavljal Marijo, Jožefa in Dete. Nenavadno, ampak Jožef je imel grbol!

Mladi par se je spustil v pogovor z umetnikom. Ta je pripovedoval ...

Ah! Ta kip svete Družine mi je dal nemalo dela. Bilo je po vojni ... Strašansko sem bil lačen. Potrkal sem na vrata neke kmetije in vstopil. Mlada kmetica s prijaznim obrazom in malim otrokom v naročju, je bila malo preplašena, ko je zagledala tujca. Tedaj je izza kmečke peči vstal mladi mož, stopil za ženo in ji varovalno položil roko na ramo. Ti trije so takrat naredili name izredno močan vtis. Bili so tako povezani, tako eno. V zadržanju

moža sem spoznal, da bi otroka in ženo obvaroval vsakega nasilja in zlobe. Šele ko mi je izročil pol hleba kruha in kos slanine, sem opazil, da je majhne postave in da ima grbo.

Ti trije mi od takrat ne gredo iz glave. Ta neuklonljivost, to medsebojno zaupanje! Sijajno! In že takrat sem si rekel: če bom kdaj lahko izdeloval sveto družino za jaslice, potem bom upodobil te tri. To, da je mož mali in grbast, nič ne pomeni.«

Na poti domov je nenadoma mladi mož dejal: »Veš kaj, te jaslice bom kupil. In če bom jaz kdaj 'grbast' v dejanjih zaradi slabega razpoloženja ali vznemirjenja, takrat boš pogledala tega Jožefa in pomislila, da imam kljub temu vedno svojo roko na tvoji rami!«

Ne besede ... dejanja naredijo človeka velikega ...

NALOGA:
ANGEL

Zelo malo napora za izdelavo, pa veliko veselja, ki ga bo prinesel s svojim sporočilom. Na list, ki ga drži v rokah, mu lahko napišete:

»Slava Bogu, mir ljudem.«

22. december 2010

SREDA

4. ADVENTNI TEDEN

»Moja duša poveljuje
Gospoda ...«
/Lk 1,46-56/

Več svetlobe
ko boste
spustili vase,
svetlejši bo
postal svet
okoli vas.

ZAKLAD JE V TEBI

Stara legenda pravi, da so bili nekoč vsi ljudje bogovi, toda zlorabljali so svoje božanske moči do te mere, da se je Najvišji odločil, da jim te moči vzame in jih skrije nekam, kjer jih ne bi mogli najti.

Skupina angelov se je posvetovala, da bi našli primerno skrivališče. Predlagali so: »Zakaj ne bi zakopali teh moči globoko v zemljo?« Toda Najvišji jim je odgovoril: »Ne. Ljudje bodo kopali globoko pod zemljo in bi jih našli.«

Angeli so razmislili in rekli: »Torej bomo poslali njihove moči v globine oceana.«

»Ne,« je odgovoril Najvišji, »slej ali prej bodo raziskali globine oceanov, jih našli in privlekli na površje.«

Angeli so staknili glave in oznanili: »Skrili jih bomo na najvišje gore.«

Najvišji je odkimal: »Človek se bo slej ko prej, povzpел tudi na najvišjo goro. Zagotovo bi našel moči in jih zopet zlorabil.«

»Ne vemo, kam bi jih skrili«, so obupali angeli. Ne na zemlji, ne v oceanih in ne na gorah ni prostora, kjer jih človek ne bi našel.«

Takrat je Najvišji vzkliknil: »Takole bomo storili s človeškimi božanskimi močmi. Skrili jih bomo globoko znotraj njih, tam ne bodo niti pomislili, da bi jih iskali.«

Od takrat naprej, pravi legenda, človek hodi po svetu, pleza, koplje, se potaplja, raziskuje, hiti in se muči ... in išče nekaj ... kar že ves čas nosi v sebi ...

NALOGA:
ANGEL

Jaslice so v nas ... odkrijmo jih ...

Bolj spretni pa lahko izdelate tudi takšnega angela. On bo morda »glavni«, ki sporoča veselo novico o Jezusovem rojstvu. Lahko zavzema osrednje mesto med skupino angelov.

23. december 2010

ČETRTEK

4. ADVENTNI TEDEN

»Kaj neki bo
iz tega otroka ...«
/Lk 1,57-66/

Ne morem
razumeti,
kako more človek
strmeti v nebo
in reči, da ni Boga.
/Abraham Lincoln/

POPOLNA POLOMIJA

Otrok v jaslích se je zamislil:

Praznovanje mojega rojstnega dne je bilo letos popolna polomija. Pa tako sem se tega veselil. Najprej je bilo videti, da bo to eno samo veliko slavlje: Že tedne prej so vsi ljudje začeli pripravljati darila, pakirali so jih in zavijali v okrasni papir. Končno so vse to imeli urejeno in praznovanje se je začelo ...

Prišli so v trumah, s polnimi rokami daril, prisrčno so objemali drug drugega. Odhiteli so v lepo okrašeno sosednjo sobo, se smejali in prepevali - ampak mene, ki sem obhajal rojstni dan, se pa nihče ni spomnil. Niti enkrat en sam pogled ni bil usmerjen k meni - pa sem vendar bil jaz s svojim rojstnim dnevom povod za to slavlje.

Dolgo so praznovali - jaz sem se pa počutil zelo osamljenega in nezaželenega.

Nič ni težjega kot to, če nekdo sploh ni opažen. Škoda! Moj rojstni dan je bil letos popolna polomija ... tisti dan za mene ... potem pa za njih. Če bi praznovali z menoj, bi jim praznik ostal ... tako pa jim bo ostala polomija ...

Kdor hoče videti, mora gledati s srcem ...

NALOGA:
JEZUŠČEK

Tudi takšen Jezušček bi lepo okrasil vašo mizo. Lahko pa je lep okras za vsakega ob božični večerji ali kosilu. Tudi sorodniki in prijatelji vam bodo hvaležni, če jim ga boste podarili. Izdelajte jih kar več ... naj Jezus pride k vsem ljudem (in to iz vaših rok).

24. december 2010

PETEK SVETI VEČER

Bog je obiskal
svoje ljudstvo ...
/Lk 1,67-79/
Emanuel –
Bog z nami ...
/Mt 1,18-25/

Moj Bog, daj,
da bi bil vedno tak,
kot si me ti želiš
in da bi bil vselej
tam, kjer me čakaš.
/Teilhard de
Chardin/

ANGEL, KI GOVORI

Ko sem po končanih praznikih pet angelov iz jaslic spet shranjeval v škatlo, sem zadnjega obdržal v rokah. »Ti boš ostal zunaj«, sem dejal, »Nekaj božičnega veselja in razpoloženja potrebujem skozi vse leto.«

Bil sem presenečen, ko sem dobil odgovor: »Imaš srečo. Jaz namreč lahko s teboj tudi govorim. Kdor kakega angela po božiču – ne po pomoti, ampak zaradi božičnega veselja – obdrži, ga lahko tudi sliši. Kakor koli že, ime mi je Mojmir.« Tako stoji sedaj moj Mojmir na polici v moji sobi. V roki ima koš za smeti. Običajno je popolnoma tiho na svojem mestu. Ko pa se začnem zaradi česar koli jeziti, mi pomoli koš za smeti pred nos in pravi: »Vrzi to vanj!« In slaba volja je že proč! Sijajno, kaj ne! Samo v koš moram vreči, kar me bremeni. Potem mi je pa prišlo na pamet, kako to, da je Mojmirjev koš vedno prazen. »Kam pa daješ vse moje 'smeti in odpadke' ?«, sem ga vprašal. Nasmehnil se je in dejal: »V jaslice! Oziroma bolj prav: v srce otroka v jaslicah. To je resnično božično veselje. Tam lahko odložim vse kar me bremeni.«

Hotel sem Mojmirja še marsikaj vprašati, pa je položil prst na usta: »Psst«, je dejal, »ne sprašuj, enostavno se veseli.«

Angel vedno prinaša veselje ... če ga poslušam.

NALOGA: SONCE

Za 5 oseb: 2 kozarca jabolčne čežane (ali doma narejena),
1 pomaranča, 10 Toffifee bonbonov

Za testo: 1 kg kuhanega krompirja, 1 ščepec soli, moka, surovo maslo
Krompir v oblicah skuhamo, olupimo in dobro zmečkamo. Rahlo toplo pregnetemo z moko in soljo. Dodajamo toliko moke, da testo ni lepljivo. Iz razvaljanega testa oblikujemo prstu podobne rolice. Rahlo jih povaljamo po moki in jih kuhamo v vreli vodi (voda ne sme vreti) tako dolgo, da pridejo na površino. Rolice odcedimo in pustimo, da se rahlo ohladijo.

Medtem na krožnike na sredino vlijemo čežano in olupimo pomarančo. Na vročem maslu previdno opečemo krompirjeve rolice in jih še vroče v obliki sončnih žarkov namestimo po križnikih. S koščki pomaranče in Toffifee bonboni kot obraz okrasimo vsak krožnik in takoj serviramo.

25. december 2010

SOBOTA

BOŽIČ - PRAZNIK JEZUSOVEGA ROJSTVA

»Pojdimo torej
v Betlehem ...«
/Lk 2,15-20/

Svetloba pregnala
temno je noč,
vsa žalost izgubila
svojo je moč,
Bogu naj slava
povsod se glasi,
ker mir se ljudem
na zemlji deli.

BETLEHEMSKA ZVEZDA IN ZVEZDICE LJUBEZNI

Stara legenda pripoveduje takole:

Ko so Trije modri zapustili Betlehem, so se z griča še enkrat ozrli na mesto. Zagledali so prekrasen prizor. Zvezda, ki jih je vodila na poti k jaslicam, se je razbila na tisoče in tisoče malih zvezdic, ki so poletele in se porazdelile na vse konce sveta. Trije Modri si niso znali razložiti, kaj naj to pomeni.

Na njihovi poti domov, so prišli na neko razpotje in tam so vprašali tujca, v katero smer naj krenejo. Prijazno jim je dal nasvet. Nad njegovo glavo so zagledali svetlo zvezdico.

Ko so zvečer prišli do prenočišča in so od gospodarja bili prijazno postreženi, so tudi nad njegovo glavo zagledali svetlo zvezdico.

Sedaj so razumeli prizor, ki so ga doživeli na griču nad Betlehemom: Povsod, kjer je izrečena ljubezniva beseda, kjer je storjeno dejanje ljubezni, tam sveti zvezda iz Betlehema, mala zvezdica ljubezni ...

Odkrijmo ... in podarjajmo ... zvezdice ...

KOREJA

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet.

To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča.

Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jaslje, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala.

Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel:

»Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jaslje.«

In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jaslje ...

In pastirji so se vrnili ter slavili
in hvalili Boga za vse,
kar so slišali in videli.

SLAVA BOGU
NA VIŠAVAH
IN NA ZEMLJI
MIR LJUDEM

VESELO SPOROČILO SVETE NOČI

/Lk 2,1-14/

ČESAR SE MI VESELIMO, RADI Z DRUGIMI DELIMO.

Sveta noč, blažena noč!
Vse že spi, je polnoč.
Le Devica z Jožefom tam,
v hlevcu varje Detece nam.
Spavaj, Dete, sladko,
spavaj, Dete, sladko.

Sveta noč, blažena noč!
Prišla je k nam pomoč:
Dete Božje v jasliah leži,
grešni zemlji radost deli;
rojen je Rešenik,
rojen je Rešenik.

Sveta noč, blažena noč!
Radostno pevajoč
angeli Gospoda slave,
mir ljudem na zemlji žele:
človek, zdaj si otet,
človek, zdaj si otet.

Koledar je za interno uporabo
v adventu 2010 izdalo:
MISIJONSKO SREDIŠČE SLOVENIJE,
Kristanova 1, Ljubljana
Tel.: 01/300-59-50

E-mail: missio@rkc.si www.missio.si

Darove za lačne otroke lahko oddate svojemu
župniku ali pošljete na naš račun:
TRR: SI56 2420 0900 4370 443
»otroci za otroke« sklic: 00 792000

Gradivo pripravil: mss.
Odgovarja: Stane Kerin,
narodni ravnatelj za misijone.